

Заканване на зѣбите.

еднажъ зѣбите почнали да се карать съ човѣка. „Ей, човѣче! викали му тѣ.—Ако продѣлжавашъ да ни бодешъ съ игла, да ни натискашъ о коравата захаръ, да кѣлцашъ съ насъ лѣшници, или орѣхи... — ще изѣгаме изъ устата ти!...“

— „Като отъ васъ клинци не се плаша! Кѫдѣ по вѣтъра ще идите? Не ме е страхъ отъ остри кости. Разбрахте ли?“ ... Казалъ имъ той.

И така човѣкътъ продѣлжавалъ стария си навикъ: чистѣлъ зѣбите си съ игла; не ги миель, когато трѣбва-